

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
ítélete**

Az ügy száma: Kfv.III.37.153/2016/6.

A tanács tagjai: . Kárpáti Zoltán a tanács elnöke
 . Fekete Ildikó előadó bíró
 . Kovács Ákos bíró

A felperes: (...)

A felperes képviselője: . Mándó Tibor Ügyvédi Iroda
 . Izsó István ügyvéd

Az alperes: Bevándorlási és Állampolgársági Hivatal

Az alperes képviselője: (...) jogtanácsos

A per tárgya: idegenrendészeti ügyben hozott közigazgatási
 határozat felülvizsgálata

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél/felek: felperes (6.
sorszám)

A felülvizsgálni kért jogerős határozat: Fővárosi Közigazgatási és
Munkaügyi Bíróság, 8.K.32.730/2015/5.

Rendelkező rész

A Kúria a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság
8.K.32.730/2015/5. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a Kúria a felperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg az
alperesnek 50.000 (ötvenezer) forint felülvizsgálati eljárási
költséget.

Kötelezi a Kúria a felperest, hogy fizessen meg az államnak -
felhívásra - 70.000 (hetvenezer) forint felülvizsgálati eljárási
illetéket.

Az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

- [1] A kínai állampolgár felperes 2010. július 9. napján érkezett
Magyarországra, tartózkodási engedély átvételére jogosító vízum

birtokában. Beutazását követően keresőtevékenység folytatása célú tartózkodási engedélyt állítottak ki részére, amelyet több alkalommal meghosszabbítottak. Utolsó engedélye 2015. március 26. napjáig volt érvényes. A felperes 2014. november 20. napján összevont kérelmezési eljárás keretében kérte a tartózkodási engedélyének meghosszabbítását. A magyarországi tartózkodás céljaként keresőtevékenységet jelölt meg, a (...) Kft. (a továbbiakban: Kft.) általi futár munkakörben történő foglalkoztatására tekintettel.

- [2] Az elsőfokú hatóság a felperes kérelmét 2015. február 3. napján kelt 106-1/72324/10/2014/T számú határozatával elutasította, kiutasításáról a még érvényes tartózkodási engedélye miatt eltekintett. Határozatában rögzítette, hogy az ügyben szakhatóságként Budapest Főváros Kormányhivatalának Munkaügyi Központja járt el, amely a felperes foglalkoztatását kikötések nélkül támogatta. Döntését a harmadik országbeli állampolgárok beutazásáról és tartózkodásáról szóló 2007. évi II. törvény (a továbbiakban: Harmtv.) 13. § (1) bekezdés d), f) és g) pontjára, továbbá a 18. § (1) bekezdés a) pontjára és 20. § (1) bekezdés a) pontjára alapította, arra hivatkozással, hogy a felperes nem igazolta magyarországi tartózkodási célját, a megélhetését és a vissza- vagy továbbutazásának anyagi fedezetét, valamint egészségügyi ellátásra való jogosultságát. A felperes fellebbezett a határozat ellen, amelynek elbírálása során az alperes a 2015. május 18. napján kelt 106-T-13112/6/2015. számú másodfokú határozatával az elsőfokú határozatot helybenhagyta.

A kereseti kérelem és az alperes védekezése

- [3] A felperes keresetében az alperes határozatának felülvizsgálatát, hatályon kívül helyezését, és az alperes új eljárásra kötelezését kérte. Álláspontja szerint az alperes megsértette, illetve jogszabálysértően alkalmazta a Ket. 1. § (1) és (2) bekezdését, 2. § (3) bekezdését, 31. § (2) bekezdését, 72. § (1) bekezdését, a Harmtv. 131. § (1) bekezdés d), f) és g) pontjait, továbbá a Harmtv. végrehajtásáról szóló 114/2007. (V.24.) Korm.rendelet (a továbbiakban: Vhr.) 59. § (1) bekezdését. Álláspontja szerint arra tekintettel, hogy a fellebbezés részletes indokainak előadásával, illetve a hiánypótlási felhívás teljesítésével adós maradt, a Ket. 31. § (2) bekezdése alapján az eljárás megszüntetésének lett volna helye. A kért iratok hiányában az alperes a releváns tényállást a kérelme eldöntéséhez nem tudta megállapítani, így jogszerűtlenül tette azon megállapítást, miszerint a Kft.-nél futár munkakörben foglalkoztatása ne valósulhatna meg. A Ket. 72. § (1) bekezdés e) pontjának ea) alpontja is sérült azáltal, hogy az alperes megfelelő bizonyítékok hiányában állapította meg a tényállást.

Az elsőfokú ítélet

- [4] Az elsőfokú bíróság a felperes keresetét alaptalannak értékelte és elutasította azt. Ítéletének indokolásában rögzítette, hogy az eljárás kérelemre indult, amelynek okán a felperesnek kellett előadnia és bizonyítania, hogy magyarországi tartózkodását keresőtevékenység folytatása indokolja, rendelkezik olyan összegű megtakarítással, mely magyarországi megélhetését biztosítja, lakhatása megoldott, egészségügyi ellátása biztosított. A felperes által megjelölt jogszabálysértésekre tekintettel rámutatott arra a bíróság, hogy a kérelemre indult eljárásokban a kérelemben előadottak határozzák meg az eljárás kereteit, így a felperes érdekkörébe tartozott azoknak a tényeknek és bizonyítékoknak az előterjesztése, melyek a keresőtevékenység célú tartózkodási engedély iránti kérelmének való helyt adást, e célból tartózkodási engedélye meghosszabbítását megalapozhatták. A Ket. 32. § (1) bekezdés megsértésére hivatkozása megalapozatlan a felperesnek, tekintettel arra, hogy az alperes másodfokú hatóságként el kellett, hogy járjon. A másodfokú hatóság a Ket. 104. § (3) bekezdése alapján nem volt kötve a fellebbezésben foglaltakhoz, hivatalból köteles volt a sérelmezett elsőfokú határozat egészének és az azt megelőző eljárásnak a vizsgálatára. A felperes fellebbezése - annak visszavonása hiányában - annyiban kötötte a hatóságot, hogy érdemben állást kellett foglalnia az elsőfokú határozatot illetően. A közigazgatási szervet terhelte az a kötelezettség, hogy az elsőfokú hatóság döntését és az azt megelőző eljárást vizsgálja, és a Ket. 105. § (1) bekezdés szerinti döntéseket hozza meg. A jogorvoslati eljárást megelőzte egy elsőfokú eljárás, amely nem került megszüntetésre a Ket. 32. § (1) bekezdése alapján, a jogszabály által előírt dokumentumokat a felperes az elsőfokú eljárásban benyújtotta, a hatóság a kérelemben foglaltak megalapozott voltának vizsgálatára a tényállás-tisztázási kötelezettsége körében az általa elérhető adatbázisokból adatokat szerzett be, a Kft.-t is érintő ellenőrzési cselekményről készült feljegyzést tett az iratok részévé, és a felperest is felhívta további dokumentumok benyújtására. Megállapítható volt, hogy a hatóság rendelkezésére álltak olyan bizonyítékok, amelyek értékelésével meg tudta ítélni a releváns tényállást azt össze tudta vetni a kérelem elbírálására irányadó jogszabályi rendelkezésekkel. A fellebbezési eljárásban az alperes szerzett be további adatokat a NAV adatbázisából a Kft. általi foglalkoztatás kérdésének ellenőrzése érdekében, így új adatok is rendelkezésre álltak, amelyeket értékelnie kellett, és arról a határozati döntésében is számot adni, ami megtörtént. Nem állapítható meg ezért, hogy a fellebbezési eljárásban meghozott határozat a Ket. 72. § (1) bekezdés e) pont ea) alpontját megsértette volna.
- [5] Kifejtette a bíróság, hogy a felperes külön indokolás nélkül, megsértettként felhívott eljárás jogi és anyagi jogi jogszabályi rendelkezések sérelmére vonatkozó hivatkozásával szembeni részletes indokai nem adhatók meg a felperesi álláspont ismeretének hiányában, ezért csak az ügy releváns, az ítéletben rögzített

tényállás megállapítása eredményeként tudta rögzíteni a bíróság, hogy a hivatkozott jogszabályi rendelkezések megsértésére utaló körülményt nem észlelt.

- [6] A bíróság álláspontja szerint az alperes helytállóan jutott arra a következtetésre, hogy a felperes keresőtevékenység célú tartózkodása nem nyert igazolást, így igazolt tartózkodási cél, a magyarországi megélhetést biztosító anyagi fedezet és az egészségügyi ellátásokra való jogosultság hiánya miatt a felperes nem felel meg a Harmtv. 13. § (1) bekezdés d), f) és g) pontjában foglalt feltételeknek, ezért a 18. § (1) bekezdés a) pontja alapján jogszerű döntést hozott a kérelem elutasításakor. Az alperes eljárása során nem állapítható meg a Ket. felhívott alapelvi rendelkezéseinek megsértése sem, a hatóság hatáskörét jogszerűen gyakorolta, a felperes terhére csak bizonyítékokra alapított megállapítást tett, a felperes javára vélelmezte jóhiszeműségét és ezért a kérelem megfelelő bizonyítása érdekében felhívta a felperest az abban foglaltak alátámasztására. Minderről a határozatában megfelelően számot adott.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

- [7] A jogerős ítélet ellen a felperes nyújtott be felülvizsgálati kérelmet, amelyben annak hatályon kívül helyezését kérte, a keresetében foglaltakat fenntartotta. Arra hivatkozott, hogy a jogerős ítélet a Pp. 339. § (1) bekezdésébe ütközik, mert hatályában tartotta az alperes azon határozatát, amely sérti a Ket. 1. § (1) bekezdését, 50. § (1) bekezdését, 31. § (2) bekezdését, 71. § (1) bekezdését, 72. § (1) bekezdés ea) pontját. Megsértette továbbá a bírósági ítélet a Pp. 339/A. §-át, a Harmtv. 18. § (1) bekezdés b) pontját is. Álláspontja szerint nem voltak olyan körülmények, amelyek értékelésével a hatóság meg tudta volna állapítani a releváns tényállást, és azt össze tudta volna vetni az elbírálásra irányadó jogszabályi rendelkezésekkel. Az alperes tényállást megalapozó bizonyítékok nélkül megállapításokat tett, és így azok minden alapot nélkülöznek.
- [8] Az alperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályban tartását kérte.

A Kúria döntése és jogi indokai

- [9] A felülvizsgálati kérelem nem alapos.
- [10] A Kúria álláspontja szerint az elsőfokú bíróság megfelelő alapossággal feltárta és rögzítette ítéletének indokolásában az ügyben irányadó tényállást és abból - az ide vonatkozó jogszabályi rendelkezések alkalmazásával - helytálló jogi következtetést vont le, azzal a Kúria is egyetértett.
- [11] Kiemeli a Kúria, hogy a felülvizsgálati eljárás során a Pp. 270. § (2) bekezdése és 272. § (2) bekezdése értelmében kizárólag a jogerős ítélet jogszerűsége vizsgálható, a Pp. 275. § (2)

bekezdésének megfelelően a felülvizsgálati kérelemmel érintett körben.

- [12] A Kúria álláspontja szerint a perben rendelkezésre állt iratok alapján megalapozottan és jogszerűen állapította meg a bíróság azt, hogy az alperes a tényállás körültekintő feltárása alapján hozta meg határozatát, így az nem volt jogszabálysértőnek tekinthető, a keresetnek történő helyt adásra a Pp. 339. § (1) bekezdése értelmében nem volt jogszerű lehetőség. A bíróság a Pp. 339/B. §-ának megfelelően értékelte és mérlegelte a rendelkezésre állt bizonyítékokat és jutott azon következtetésre, hogy az alperes határozata megalapozott volt.
- [13] A tényállás adatainak, a feltárt körülményeknek, a rendelkezésre állt bizonyítékoknak az ismételt ismertetése nélkül hangsúlyozza a Kúria, hogy a felperesnek az eljárás megszüntetésére vonatkozó érvelése is nélkülözte a jogszabályi alapot. Tekintettel arra, hogy - mint ahogy azt az elsőfokú bíróság is helyesen kifejtette - a felperes az elsőfokú, kérelmét elutasító határozatot fellebbezéssel támadta meg, az alperesnek a másodfokú eljárás lefolytatására és a döntés meghozatalára vonatkozóan eljárási, intézkedési kötelezettsége állt fenn. Ezt a felperes a fellebbezés visszavonásával akadályozhatta volna meg, erre azonban nem került sor. Az alperes hatáskörében eljárva a másodfokú eljárás, az elsőfokú hatóság eljárásának kiegészítéseként lefolytatott további bizonyítás eredményeként jogszerűen és megalapozottan jutott azon következtetésre, hogy az elsőfokú hatóság határozata megfelelt az ide vonatkozó jogszabályi rendelkezéseknek, ezért nem volt jogszabálysértőnek tekinthető, így az indokolás kiegészítésével, annak helybenhagyásáról rendelkezett.
- [14] Hangsúlyozza a Kúria, hogy a felperes felülvizsgálati kérelmében felsorolta ugyan azon anyagi és eljárásjogi jogszabályi rendelkezéseket, amelyeket álláspontja szerint a jogerős ítélet megsértett, azonban ezek kifejtésével - a Pp. 272. § (2) bekezdésnek megfelelően - adós maradt. Ennek hiányában a Kúria nem volt abban a helyzetben, hogy összevesse a felperes milyen okból és mennyiben tartja jogszabálysértőnek az ítéletet, a bíróság a felperes megítélése szerint hogyan, milyen téves értelmezéssel sértette meg ezeket a jogszabályi előírásokat.
- [15] Minderre tekintettel a Kúria megállapította, hogy a jogerős ítélet nem jogszabálysértő a felülvizsgálati kérelemmel érintett körben, ezért azt a Pp. 275. § (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

Záró rész

- [16] A felperes felülvizsgálati kérelmében kérte a felülvizsgálati kérelem tárgyaláson történő elbírálását.
- [17] A Kúria a Pp. 270. § (1) bekezdés folytán alkalmazandó Pp. 78. § (1) bekezdés szerint kötelezte a felperest a felülvizsgálati eljárásban felmerült alperesi perköltség megfizetésére.

[18] A tárgyi illetékeljegyzési jog folytán le nem rótt, az 1990. évi XCIII. törvény 50. § (1) bekezdése szerinti felülvizsgálati eljárási illeték viselésére a felperes a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése értelmében köteles.

Budapest, 2016. június 14.

Dr. Kárpáti Zoltán s.k. a tanács elnöke, Dr. Fekete Ildikó s.k.
előadó bíró, Dr. Kovács Ákos s.k. bíró